

[Gertie Wandel.]

stilles til undervisningen på andre felter og til statens anlægsvirksomhed i det hele taget?

Jeg kan her citere fra en kronik af professor Erik Hoffmeyer i Berlingske Tidende den 28. marts om statens udgifter, hvori han siger — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Der kan sikkert gives overbevisende argumenter for hver eneste udgiftsstigning, men den samlede virkning kan ikke forsvares.“

Vi må se på, i hvilken grad dette store fremstød kan samordnes med de øvrige krav til statskassen, og her synes jeg det har været glædeligt at se de forsøg, der har været gjort af forsorgen med støtte fra socialministeriet på en rationalisering af dette skolebyggeri. Jeg har været ude at se på den skoleklasse, der er opført på Gammelmosehus' jorder, og jeg må sige, at den virker meget tiltalende. Når vi så oven i købet hører, at byggeriet er billigere end det traditionelle byggeri, mener jeg, at denne form for montagebyggeri netop må give store muligheder. Men som sagt, 75 mill. kr. til rådighed i årene 1962-63—1965-66 er et meget stort beløb.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne, at beløbet er så stort, fordi der skal bestilles et meget stort antal skoler på én gang. Der står: en stor og jævnt glidende produktion med masserabat. Men så gode som disse skoler ser ud til at blive, er det så ikke muligt, at andre grene inden for forsorgen, andre grene inden for skolevæsenet også kan bruge disse skoler, så det ikke blot er forsorgen, der skal bære udgifterne ved denne store bestilling? Selv om det er åndssvageforsorgens arkitekter, der har stået for udformningen, må man vel nok kunne interessere andre for sagen også. Det ville vel heller ikke være nogen skade til, om vi i nogen tid så en lille gruppe skoler i gang, før man gik ind i den helt store investering.

Den foregående ærede ordfører nævnte hensynet til hjælpekolerne. Det synes jeg også man må pege på. Men der står for øvrigt også i bemærkningerne, at man skal holde sig i nøje kontakt med undervisningsministeriet, som i øjeblikket arbejder med hjælpekolerne. Det må være rimeligt at

nævne, når man taler om undervisning for de svagest udrustede, at der er 15 000-20 000 sinker, som også trænger til en god undervisning, så jeg synes, det er meget vigtigt at få en kombination med undervisningsministeriets arbejde.

Jeg kan med disse bemærkninger tilsige mit partis allerbedste støtte til udbygningen af den undervisning, som vi har ønsket at støtte af vort fulde hjerte i lang tid.

Else-Merete Ross: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kirkegaard, er fraværende, skal jeg i hans sted komme med et par bemærkninger.

Det lovforslag, som her er til første behandling, er, så vidt jeg forstår, vel nærmest at betegne som en fortsættelse af de synspunkter og bestemmelser, som er nedfældet i en allerede vedtaget lov.

På mit partis vegne vil jeg gerne give tilslutning til den plan, den linje, som den højtærede socialminister ved nærværende har bragt i forslag, og som ministeren er nået frem til efter mange undersøgelser under et stort forarbejde.

Selve lovforslagets tekst er meget kort, men til gengæld gives der mange gode oplysninger i bemærkningerne til lovforslaget og i den skriftlige fremsættelsestale, og yderligere er der til tingets medlemmer omdelt en meget interessant beretning om montagebyggeriet. Af visse oplysninger fremgår det desværre, at et stort antal mennesker er så svagt udstyret fra naturens hånd, at der skal særlige foranstaltninger til, hvis vi skal gøre os håb om bare i nogen grad at kunne lette tilværelsen for dem. Vi kan ikke give disse forfordelte, svagt begavede mennesker normale evner, men vi kan bøde på nogle mangler ved en dertil indrettet undervisning i de skoler, det påtænkes at bygge.

Hvad angår opførelsen af de her omhandlede skoler, vil jeg gerne takke ministeren for det konkrete forslag, som er fremsat. Landet over tror jeg at det er en helt almindelig opfattelse, at vi ikke kan klare vort behov for nybyggeri på traditionel måde, fortrinsvis ved håndarbejde. Vi har ikke og får måske aldrig håndværkere nok dertil. Derfor er det nødvendigt, at vi gør et alvorligt forsøg på i større stil at gennemføre et mekaniseret byggeri, som det fra